

Oprávnění strážníka obecní (městské) policie v oblasti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu

Obsah:

1.	Oprávnění přiložit technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla (tzv. „botičku“)	2
2.	Oprávnění kontrolovat řidiče a učitele autoškoly zda nejsou ovlivněni alkoholem nebo jinou návykovou látkou	5
3.	Oprávnění vyžadovat řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla	6
4.	Oprávnění vyžadovat prokázání oprávněnosti užívání vozidla s označení O 1	6
5.	Oprávnění zastavovat vozidla	6
6.	Oprávnění zabránit řidiči v jízdě	6
7.	Oprávnění rozhodnout o odstranění vozidla v provozu na pozemních komunikacích	7
8.	Oprávnění usměrňovat provoz	8
9.	Oprávnění měřit rychlost vozidel	8
10.	Oprávnění řešit přestupky v oblasti BESIPu v blokovém řízení	9
10.1.	Rozsah skutkových podstat přestupků, které mohou být v oblasti BESIPu řešeny v blokovém řízení	9
10.2.	Projednávání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích v blokovém řízení s mladistvým	12

Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“), v § 2 písm. c) stanoví, že obecní policie přispívá v rozsahu stanoveném tímto nebo jiným zákonem k bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

1. Oprávnění přiložit technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla (tzv. „botičku“)

Podle § 17a zákona o obecní policii je strážník oprávněn použít technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla (tzv. „botičku“) na vozidle, které bylo ponecháno na místě, kde je ponechání vozidla zakázáno zákazem vyplývajícím z místní úpravy silničního provozu, nebo stojí-li vozidlo na chodníku, kde to není povoleno, nebo je-li vozidlem proveden neoprávněný zábor veřejného prostranství a řidič se v blízkosti vozidla nezdržuje.

Veřejné prostranství je definováno v § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Jsou jím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Toto užívání zpravidla nevyžaduje zvláštního povolení a je bezplatné. Ve veřejném zájmu ovšem může být omezeno (např. obecně závaznou vyhláškou obce) nebo vázáno na určité podmínky.

V souladu s ustanovením § 23 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užit za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin. V nařízení obec stanoví způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení. Místní komunikace nebo jejich určené úseky musí být označeny příslušnou dopravní značkou, tj. parkoviště s parkovacím kotoučem (dopravní značka č. IP 13b) nebo parkoviště s parkovacím automatem (dopravní značka č. IP 13c).

Řidič, který zaparkoval vozidlo na takto označeném parkovišti a nesplnil podmínky stanovené v nařízení obce, je podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Není vyloučeno, aby strážník při provádění nezbytných šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku použil technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla podle ustanovení § 17a zákona o obecní policii. Při použití těchto prostředků je podle názoru Ministerstva vnitra i Ministerstva dopravy a spojů ČR vždy třeba zvážit, zda je účelné dát přednost „snadnějšímu vybrání pokut“ před prodloužením doby nepovoleného stání motorového vozidla.

Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla lze použít, jen jsou-li zajištěny nepřetržitě podmínky pro jejich bezodkladné odstranění. Technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla se odstraní bez zbytečných průtahů po případném projednání přestupku v blokovém řízení nebo po zjištění totožnosti

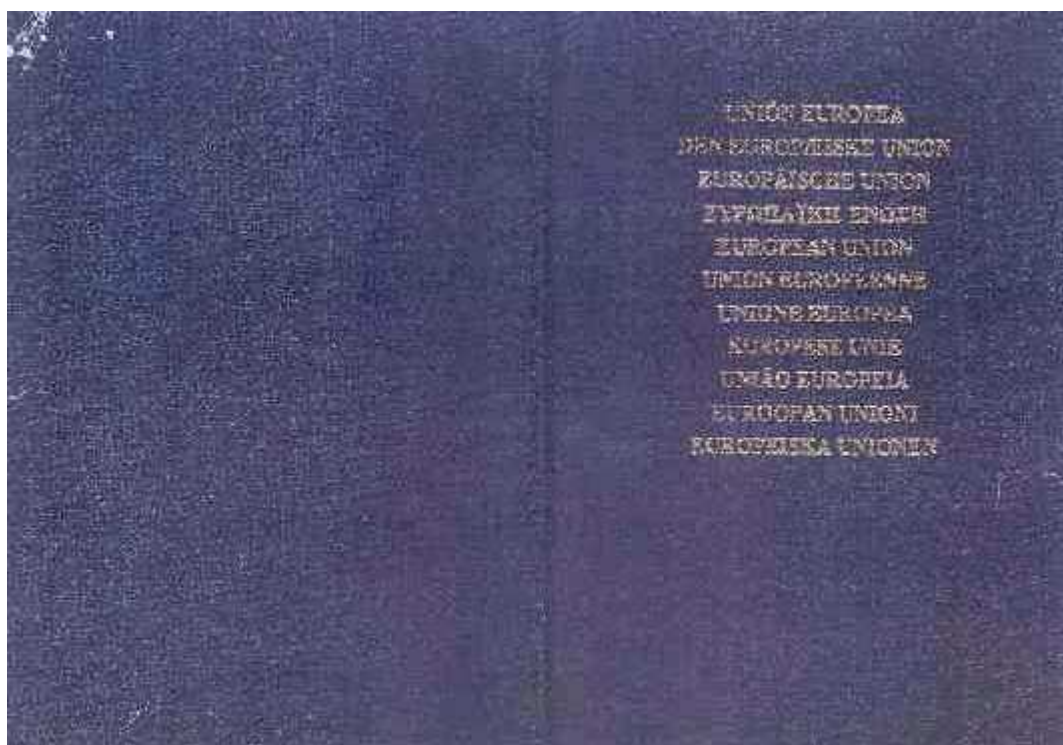
osoby, která vozidlo na místě ponechala, nebo po provedení úkonů nezbytných ke zjištění totožnosti takové osoby.

Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla nelze použít, jde-li o vozidlo, které tvoří překážku silničního provozu, nebo je viditelně označeno jako vozidlo ozbrojených sil, ozbrojených bezpečnostních sborů, Sboru požární ochrany, vozidlo určené k poskytování zdravotnických služeb, vozidlo invalidy nebo jako vozidlo osoby požívající výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.

Podle § 117 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, se na poslance Evropského parlamentu, zvolené na území České republiky vztahuje imunita ve stejném rozsahu jako na členy obou komor Parlamentu České republiky. K prokázání výsad je výše uvedený poslanec Evropského parlamentu oprávněn použít průkaz - Laissez-passer (viz Vzor č. 1) a průkaz vydaný Kanceláří Poslanecké sněmovny (viz Vzor č. 2). Ostatní členové Evropského parlamentu použijí k prokázání pouze Laissez-passer podle Vzoru č. 1.

Vzor č. 1

Průkaz poslance Evropského parlamentu - Laissez-passer

Přiložení a odstranění technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla se provádí na náklady osoby, která vozidlo na místě ponechala. Konkrétní výši účtované částky může obec, v souladu se zákonem č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, stanovit nařízením obce jako cenu maximální.

Strážník je oprávněn použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla v souladu s § 17a odst. 1 zákona o obecní policii. Výše citované ustanovení operuje se slovesem „použít“, které dle našeho názoru nelze restriktivně ztotožnit se slovem „nasadit“ („odstranit“), ale je třeba jej chápat v širším významu, kdy zákon strážníkovi především ukládá rozhodovací pravomoc zda, kdy a kde bude tento donucovací prostředek užit, a to v souvislosti se spácháním přestupku. Tuto rozhodovací pravomoc není možné smluvně delegovat na jiný subjekt. Avšak samotné technické provedení, tj. nasazení a odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, je možné smluvně sjednat. Půjde ovšem vždy jen o pomoc poskytnutou strážníkovi, na jeho pokyn a za jeho přítomnosti. Není možné, aby smluvní subjekt tuto činnost vykonával samostatně. Přiložit a odstranit technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla může na pokyn strážníka i jiná fyzická osoba. Doporučujeme však, aby tuto činnost vykonával sám strážník.

2. Oprávnění kontrolovat řidiče a učitele autoškoly zda nejsou ovlivněni alkoholem nebo jinou návykovou látkou

Podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), je řidič i učitel autoškoly povinen podrobit se na výzvu strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/2006 Sb.), ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

Strážník nejprve provede orientační vyšetření na přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky.

Odmítne-li řidič nebo učitel autoškoly podrobit se vyšetření, hledí se na něj, jako by byl pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Lékařské vyšetření provádí zdravotnické zařízení k tomu odborně a provozně způsobilé dechovou zkouškou a odběry vzorků biologického materiálu. Vyšetření biologického materiálu hradí v případě, že se prokáže přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky, vyšetřovaná osoba. V případě, že se přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky neprokáže, náklady nese osoba, která k vyšetření vyzvala.

Dopravu osob do záchytné stanice zabezpečuje v těchto případech Policie České republiky.

K tomu viz více stanovisko „Tabákový zákon a nové kompetence obecní policie“.

3. Oprávnění vyžadovat řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla

Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe mimo jiné i řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu. Tyto doklady je řidič motorového vozidla podle ustanovení § 6 odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích povinen na výzvu předložit strážníkovi ve stejnokroji ke kontrole.

4. Oprávnění vyžadovat prokázání oprávněnosti užívání vozidla s označení O 1

Označení vozidla O 1 lze použít pouze v případě, řídí-li vozidlo nebo je-li ve vozidle přepravována osoba, která je držitelem označení O 1.

V souladu s ustanovením § 67 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích je přepravovaná osoba povinna prokázat na výzvu strážníka obecní policie, že jí byly přiznány mimořádné výhody podle zvláštního právního předpisu, které ji opravňují k užívání vozidla s označením O 1.

5. Oprávnění zastavovat vozidla

Podle ustanovení § 79 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích smí strážník obecní policie ve stejnokroji zastavovat vozidla:

- 1) před přechodem pro chodce k zajištění bezpečného přechodu osob, jestliže to situace na přechodu či stav přecházejících osob vyžaduje,
- 2) jestliže řidič vozidla nebo přepravovaná osoba je podezřelá ze spáchání přestupku týkajícího se bezpečnosti silničního provozu.

6. Oprávnění zabránit řidiči v jízdě

V souladu s ustanovením § 118a odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích disponuje strážník v zákonem stanovených případech oprávněním zabránit řidiči v jízdě a zároveň povinností přivolat Policii České republiky. Řidič je povinen setrvat na místě do příchodu Policie České republiky.

Jedná se o situace, kdy řidič

- a) je podezřelý, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví,
- b) ujel z místa dopravní nehody, na které měl bezprostředně předtím účast a kterou byl povinen oznámit policii podle § 47 odst. 3 písm. b),
- c) řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,
- d) se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem,
- e) se odmítl na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška podle písmene d) byla pozitivní, podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn

alkoholem, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,

- f) se odmítl na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,
- g) řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny,
- h) řídil motorové vozidlo, přestože mu byl soudem uložen trest nebo správním orgánem 30) uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel,
- i) je podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení a nesložil kauci jako záruku, že se dostaví ke správnímu orgánu k projednání přestupku.

nebo jestliže

- a) je důvodné podezření, že vozidlo bylo odcizeno,
- b) vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích 34a) tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích,
- c) vozidlo svými rozměry, rozměry jízdní soupravy nebo nákladu, nebo největší povolenou hmotností, nebo největší povolenou hmotností jízdní soupravy, nebo největší povolenou hmotností na nápravu vozidla, zjištěnými při kontrolním vážení podle zvláštního právního předpisu, překračuje hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem.

7. Oprávnění rozhodnout o odstranění vozidla v provozu na pozemních komunikacích

Strážník je oprávněn rozhodnout o odstranění vozidla v případech uvedených v § 27 odst. 6 a § 45 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a ustanovení § 19 odst. 4 a 5 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, tj. v případech, kdy vozidlo neoprávněně stojí na vyhrazeném parkovišti nebo když vozidlo tvoří překážku provozu na pozemních komunikacích nebo v případě, kdy vozidlo stojí na místní komunikaci nebo její části kterou silniční správní úřad označil, že je na ní z důvodu veřejného zájmu dočasně zakázáno stání silničních vozidel (čištění ulic).

Žádný právní předpis nestanoví technické provedení odstranění vozidla, tj. kdo fakticky tuto činnost vykonává. Záleží na obci, zda uvedenou činností pověří strážníka nebo jiného zaměstnance obce, založí za tímto účelem právnickou osobu nebo uzavře příslušnou smlouvu se soukromou firmou.

Pokud se místo uložení vozidla, které bylo odstraněno na základě úkonu strážníka, nachází mimo území obce, nesmí zde strážník činit žádné související úkony při kterých by využíval svých oprávnění z titulu povolání strážníka (např. výdej vozidla oprávněné osobě, ukládání blokových pokut apod.).

8. Oprávnění usměrňovat provoz

Podle § 75 odst. 8 zákona o provozu na pozemních komunikacích je strážník obecní policie oprávněn pokyny usměrňovat provoz na pozemních komunikacích v případě, že je to nezbytné pro obnovení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a není-li řízení provozu zajištěno Policií ČR nebo v součinnosti s Policií ČR. Při usměrňování provozu používá strážník pokyny stanovené pro řízení provozu policisty.

9. Oprávnění měřit rychlost vozidel

V souladu s ustanovením § 79 odst. 8 zákona o provozu na pozemních komunikacích byla obecním policiím svěřena pravomoc měřit rychlost vozidel a při této činnosti postupovat v součinnosti s Policií ČR. K této součinnosti dochází na základě vzájemné dohody mezi obecní policií a Policií České republiky (písemné nebo ústní) spočívající v tom, kdy a kde bude prováděno měření rychlosti jednotlivými subjekty. Cílem této dohody je pak zamezit, aby byli občané na krátkém úseku pozemní komunikace obtěžováni měřením jak ze strany Policie ČR, tak i ze strany obecní policie. Doporučeno je tuto dohodu uzavírat písemně.

Podle ustanovení § 25 zákona o obecní policii zajišťuje školení a výcvik strážníků k výkonu oprávnění a používání služebních zbraní a donucovacích prostředků podle tohoto zákona obec. Na žádost obce pak zajistí tento výcvik strážníků policie. Podle závazného pokynu policejního prezidenta č. 43/2003 se pak tímto výcvikem rozumí i výcvik zastavování vozidel, usměrňování provozu na pozemních komunikacích za využití pokynů stanovených pro řízení provozu policisty, administrativního zpracování přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, rozhodování o odstranění (odtahu) vozidla, které tvoří překážku silničního provozu, a používání technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla. Výcvik provádí instruktor školního policejního střediska správy kraje, případně jiný pověřený policista s požadovanou odborností.

V souvislosti s touto problematikou jsme se obrátili s žádostí o informace také na Český metrologický institut a stanovisko pracovníka tohoto úřadu je níže z větší části přejato.

Měření rychlosti vozidel lze provádět pouze přístrojem, který je certifikován jak typově (schválení typu přístroje), tak i kusově (prvotní i následné ověřování), což je stanoveno zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Měření prováděné takto schváleným přístrojem je úředním měřením a dokument o naměřených hodnotách má charakter veřejné listiny.

Zákon o metrologii nestanoví povinnost osob, které chtějí měření provádět, vlastnit osvědčení o jejich způsobilosti v této oblasti, avšak umožňuje, aby Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, v případech hodných zvláštního zřetele, autorizoval subjekt na jeho žádost k výkonu úředního měření ve stanoveném oboru měření po prověření úrovně jeho technického a metrologického vybavení.

Chce-li však soukromý subjekt podnikat v oboru úřední měření, jedná se podle živnostenského zákona o vázanou živnost a podmínkou pro získání živnostenského oprávnění je právě výše zmíněná autorizace tohoto subjektu rozhodnutím Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví. K prokázání způsobilosti žadatele pro účely tohoto rozhodnutí mimo jiné slouží i osvědčení Českého metrologického institutu o metrologické, technické a personální způsobilosti.

U strážníků obecních (městských) policií je situace jiná, neboť oni nevykonávají živnost. Jejich pravomoc k měření rychlosti vozidel vyplývá přímo z § 79 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Přitom žádný právní předpis nestanoví, že by pro platnost úředního měření bylo nezbytné, aby strážník obsluhující radar musel mít speciální osvědčení. V praxi se však dbá na nezpochybnitelnost výsledků měření z titulu kvalifikace obsluhy, a proto se strážníci podrobují (periodickým) odborným školením, zpravidla u výrobců předmětných měřidel. Školitelé vydávají absolventům školení příslušný osvědčující dokument nebo potvrzení.

Z § 12 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 88/1996 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii (dále jen „vyhláška“), vyplývá, že dvoustopé motorové vozidlo, které je používáno k plnění úkolů obecní policie, musí být označeno jednotnými prvky, které vyhláška vyjmenovává. Měření rychlosti vozidel strážníky lze považovat za plnění úkolů obecní policie. Pokud tedy strážníci toto měření provádí z vozidla, mělo by se jednat o vozidlo obecní policie, které je takto i označeno.

Žádný právní předpis však nestanoví, že by strážníci mohli měřit rychlost vozidel pouze z vozu. Disponují-li tedy strážníci takovým měřícím přístrojem, jehož technické parametry umožňují jej použít i mimo vozidlo, mohou se s ním pohybovat kdekoli v rámci katastru obce (města), např. mohou provádět měření i za jakýmkoliv zaparkovaným vozidlem.

Za splnění podmínek stanovených zákonem je také strážník oprávněn překročení nejvyšší dovolené rychlosti vyřešit na místě uložením pokuty v blokovém řízení.

10. Oprávnění řešit přestupky v oblasti BESIPu v blokovém řízení

Více k blokovému řízení viz stanovisko „Blokové řízení“.

10.1. Rozsah skutkových podstat přestupků, které mohou být v oblasti BESIPu řešeny v blokovém řízení

Rozsah skutkových podstat přestupků, které je obecní policie resp. strážník oprávněn projednat v blokovém řízení upravuje § 86 písmeno d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení je obecní policie oprávněna v provozu na pozemních komunikacích projednávat přestupky spáchané:

1. neoprávněným stáním vozidla na místní komunikaci nebo jejím úseku, které lze podle nařízení obce použít ke stání jen za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy a při splnění podmínek stanovených tímto nařízením (jedná se např. o parkoviště s parkovacími hodinami),

2. nedovoleným stáním nebo zastavením vozidla na pozemní komunikaci, vjezdem do míst, kde je to místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, porušením pravidel o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, porušením pravidel jízdy na zvířatech, vedení a hnaní zvířat na pozemní komunikaci, pohybem chodce na pozemní komunikaci odporujícím pravidlům provozu na pozemních komunikacích, nedovoleným způsobem použití lyží, kolečkových bruslí a podobných prostředků na chodníku a nedovoleným vedením jízdního kola nebo jízdou na něm v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích.

Z konkrétního hlediska je nutno uvést, že nedovolené stání a zastavení je upraveno v zákoně o provozu na pozemních komunikacích, a to zejména v § 27, § 39 odst. 5 a v § 67 odst. 4. Pojmy „zastavit“ a „stát“ jsou vymezeny v § 2 písm. n), o) a p) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Zastavení je definováno jako uvedení vozidla do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. O zastavení se tedy nejedná v případech, kdy řidič zastaví a jde si např. do obchodu nakoupit drobné zboží. Rovněž vyřizování administrativních záležitostí mimo rámec nakládání a skládání nákladu nelze považovat za zastavení.

Souvisejícími svislými dopravními značkami jsou zejména dopravní značky č. B 28 „Zákaz zastavení“, č. B 29 „Zákaz stání“, č. IP 25a až IP 27b.

Podle § 17a odst. 1 zákona o obecní policii je strážník oprávněn použít technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla, které bylo ponecháno na místě, kde je ponechání vozidla zakázáno zákazem vyplývajícím z místní úpravy silničního provozu, nebo stojí-li vozidlo na chodníku, kde to není povoleno, nebo je-li vozidlem proveden neoprávněný zábor veřejného prostranství a řidič se v blízkosti vozidla nezdržuje. V případě použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla se jedná především o svislé dopravní značky č. B 28 „Zákaz zastavení“, č. B 29 „Zákaz stání“, dále pak č. IP 11b až č. IP 11g, č. IP 13b a č. IP 13c, je-li vozidlo ponecháno v rozporu s těmito značkami, a č. IP 25a až č. IP 27b. Dále se jedná zejména o vodorovné dopravní značky č. V 12c „Zákaz zastavení“, č. V 12d „Zákaz stání“, č. V 13a „Šikmé rovnoběžné čáry“, č. V 13b „Křivky“, jestliže vozidlo není překážkou provozu na pozemních komunikacích.

Případy nedovoleného stání nebo zastavení vozidla je podle § 86 písm. d) zákona o přestupcích obecní policie oprávněna projednávat v blokovém řízení vždy, tedy i ve všech případech, kdy byl dán důvod k použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla.

Místní úprava provozu na pozemních komunikacích je úprava provozu provedená dopravními značkami, světelnými, popřípadě i doprovodnými akustickými

signály nebo dopravními zařízeními. Přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích je úprava provedená přenosnými dopravními značkami svislými, přechodnými dopravními značkami vodorovnými, světelnými signály a dopravními zařízeními. Jakýkoli vjezd touto úpravou zakázaný je tedy obecní policie oprávněna projednat v blokovém řízení. To je i případ nerespektování světelné signalizace. Z dopravních značek se jedná především o dopravní značky č. B 1 až č. B 19, č. B 31 až č. B 33, č. IP 27a „Pěší zóna“.

Podle § 15 odst. 2 vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, se zásobováním rozumí vozidla zajišťující zásobování nebo lékařské, opravárenské, údržbářské, komunální a podobné služby a vozidla s označením č. O 1. V souladu s odst. 3 téže vyhlášky jsou dopravní obsluhou vozidla uvedená výše plus vozidla taxislužby a vozidla jejichž řidiči, popř. provozovatelé, mají v místech za značkou bydliště, sídlo nebo garáž. Tento výčet je úplný.

Pokud zákon o obecní policii svěřuje pravomoci v oblasti provozu na pozemních komunikacích, činí tak zásadně bez ohledu na vlastníka pozemní komunikace. Obecní policie je tedy v blokovém řízení oprávněna projednávat jakýkoli vjezd do míst, kde je to místní nebo přechodnou úpravou na pozemních komunikacích zakázáno.

Každé porušení pravidel jízdy na zvířatech, vedení a hnaní zvířat a porušení pravidel cyklistou je obecní policie oprávněna projednat v blokovém řízení, stejně jako jakýkoli pohyb chodce na pozemní komunikaci, který je v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích. Podle § 2 písm. j) zákona o provozu na pozemních komunikacích je chodcem i osoba, která tlačí nebo táhne sáňky, dětský kočárek, vozík pro invalidy nebo ruční vozík o celkové šířce nepřevyšující 600 mm, pohybuje se na lyžích nebo kolečkových bruslích anebo pomocí ručního nebo motorového vozíku pro invalidy, vede jízdní kolo, motocykl o objemu válců do 50 cm³, psa a podobně. Ve vztahu k § 86 písm. d) přestupkového zákona, lze považovat nedovolený způsob použití lyží, kolečkových bruslí a podobných prostředků na chodníku a nedovolené vedení jízdního kola za porušení ustanovení o povinnostech chodce, která může obecní policie projednat v blokovém řízení vždy.

Pokud jde o porušení pravidel o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, tak strážníci mohou řešit uložení blokové pokuty pouze přestupek spáchaný překročením nejvyšší dovolené rychlosti, která je stanovena zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou, v obci o méně než 20 km.h⁻¹.

Z výše uvedeného vyplývá, že ne každý přestupek spáchaný v provozu na pozemních komunikacích může obecní policie, resp. strážník projednat v blokovém řízení. Na druhé straně však nikdo není oprávněn zákonem taxativně stanovený rozsah přestupků, svěřený do působnosti konkrétního orgánu, o své vůli zužovat, ale ani rozšiřovat.

Postup strážníka v konkrétních případech musí být tudíž následující:

- a) Strážník, který při výkonu svých povinností a oprávnění získá důvodné podezření, že byl spáchán přestupek (odhalí přestupek), a to jak na základě oznámení

kohokoliv nebo vlastní činností, projednání přestupku v blokovém řízení nespadá do jeho kompetence a chytí pachatele přestupku přímo při činu, oznámí podezření ze spáchání přestupku podle § 10 zákona o obecní policii příslušnému správnímu orgánu. Oznámení doloží důvody a důkazy (např. identifikační údaje osoby podezřelé ze spáchání přestupku), o které se podezření opírá.

- b) Pokud došlo ke spáchání přestupku, který je nebo i není strážník oprávněn projednat v blokovém řízení, avšak pachatel se na místě nezdržuje, jeho totožnost nelze zjistit např. formou požádání o podání vysvětlení svědků protiprávního jednání, strážník oznámí podezření ze spáchání přestupku podle § 10 zákona o obecní policii s uvedením skutečností dokládajících, že přestupek byl spáchán, příslušnému správnímu orgánu, ovšem bez uvedení identifikačních údajů pachatele.
- c) U přestupků, které je strážník oprávněn projednat ve smyslu zákona o přestupcích (viz výše) v blokovém řízení, postupuje takto:
- za splnění všech podmínek uvedených v ustanovení § 84 zákona o přestupcích uloží blokovou pokutu,
 - pokud pachatel přestupku není ochoten zaplatit blokovou pokutu na místě, oznámí podezření ze spáchání přestupku příslušnému správnímu orgánu a oznámení doloží důvody a důkazy, o něž se podezření opírá, včetně identifikačních údajů (totožnost) pachatele přestupku,
 - na Policii ČR předvede pachatele přestupku, který není schopen hodnověrně prokázat svoji totožnost za účelem jejího zjištění; po event. zjištění totožnosti uloží blokovou pokutu nebo postupuje způsobem uvedeným v předchozím bodě,
 - v případě, že se pachatel přestupku na místě nezdržuje a jeho totožnost nelze zjistit, oznámí podezření ze spáchání přestupku příslušnému orgánu; oznámení doloží dostupnými důvody a důkazy, o něž se opírá.
- d) V případě správního deliktu postupuje strážník obdobně jako v případě bodu a) nebo b).
- e) Ve všech výše uvedených případech může využít i další oprávnění a povinnosti podle § 11 až § 23, § 24a a 24b a § 26 zákona o obecní policii.

10.2. Projednávání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích v blokovém řízení s mladistvým

Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra ČR zastává názor, že ustanovení § 19 odst. 3 věty první zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, nebude aplikováno na blokové řízení, neboť to je upraveno speciálně větou druhou tohoto ustanovení, která zní: „V blokovém řízení nelze uložit mladistvému pokutu vyšší než 500 Kč; pokutu až do výše 1000 Kč lze uložit mladistvému, pokud přestupkový zákon nebo zvláštní zákon připouští v blokovém řízení uložit pokutu vyšší než 1000 Kč.“

Podle slovního výkladu lze tedy mladistvému uložit pokutu ne vyšší než 500 Kč, tj. nižší nebo rovnou částce 500 Kč anebo za splnění dalších podmínek i vyšší, maximálně však 1000 Kč. Na tomto faktu nic nemění ani ustanovení přestupkového nebo jiného zákona, kde je uložena obligatorně výše blokové pokuty (není-li uvedena speciálně pro mladistvé). Mladiství totiž tvoří specifickou skupinu osob, které společnost věnuje zvláštní péči, a to zejména z důvodu předpokládaného nedostatku životních zkušeností i finančních prostředků mladistvých a přitom vysoké pravděpodobnosti jejich nápravy.

V souladu s výše uvedeným je tedy možné podle našeho názoru uložit mladistvému v blokovém řízení za přestupky uvedené v § 22 odst. 1 písm. f) bodů 1 a 4 blokovou pokutu podle § 22 odst. 10 bodu 2 v maximální výši 500 Kč, tedy i nižší.

S výše uvedeným právním názorem se ztotožňuje i odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra.